

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 130/04-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2004 predbežne prerokoval sťažnosť I. R., bytom T., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 66/91, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. R. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. mája 2004 doručená sťažnosť I. R., bytom T., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 66/91.

Sťažovateľka sa v predmetnej veci obrátila na ústavný súd už 16. decembra 2002, ktorý 27. októbra 2003 rozhodol o porušení jej základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných priet'ahov v označenom konaní okresným súdom (sp. zn. I. ÚS 81/03) a prikázal okresnému súdu konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sťažovateľka vo svojej novej sťažnosti uvádza, že okresný súd je naďalej vo veci nečinný (ku dňu podania sťažnosti osem mesiacov od rozhodnutia ústavného súdu č. k. I. ÚS 81/03-76), a preto žiada ústavný súd o prijatie nového návrhu s cieľom „zariadiť“, aby sa vo veci konalo aspoň raz v mesiaci, o uloženie pokuty okresnému súdu za odkladanie pojednávania, za nerozhodovanie vo veci, za nečinnosť, a to za každý mesiac nečinnosti od 27. októbra 2003 (keď nadobudlo rozhodnutie ústavného súdu právoplatnosť) po 50 000 Sk tak, aby bolo finančné odškodnenie sťažovateľky za priet'ahy vo veci od 27. októbra 2003 do 1. mája 2004 300 000 Sk. Zároveň sťažovateľka požiadala o ustanovenie právneho zástupcu z dôvodu svojich sociálnych a rodinných pomerov.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 cit. zákona, t. j. či nejde o návrh vo veci, na ktorej prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, o návrh, ktorý nemá náležitosti predpísané zákonom, neprípustný návrh, návrh podaný niekým zjavne neoprávneným, oneskorene podaný návrh alebo návrh zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde je návrh (sťažnosť) neprípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu (sťažnosti) už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd o sťažnosti sťažovateľky 27. októbra 2003 rozhodol nálezom č. k. I. ÚS 81/03-76 o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov okresným súdom vrátane priznania primeraného finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj na to, že od tohto rozhodnutia

uplynulo necelých sedem mesiacov, ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené bolo potom už bez právneho významu rozhodovať o žiadosti sťažovateľky o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2004